

Türk Dillerinde Önseste y- Türemesi

Talat Tekin
(Ankara)

Önseste y- türemesi, yani ünlü ile başlayan sözcüklerin başında yarı-ünlü /y/ sesinin belirmesi Türk dillerinde örneklerine çok rastlanan ve iyi bilinen seslik bir olgudur. Türeme /y/ sesi daha çok düz dar /ı/ ve /i/ ünlüleri önünde türer, örn. Uyg. *ıĝla-* ~ *yıĝla-* 'ağlamak', *il-* ~ *yil-* 'iliştirmek, bağlamak, takmak', vb. gibi. Türeme /y/ ünsüzü, seyrek de olsa, öbür ünlüler önünde de görülür, örn. Uyg. *ürün* ~ *yürün* 'beyaz', *ün-* ~ *yün-* 'çıkmaq, belirmeq, yükselmek', *äm* ~ *yäm* 'ilaç', vb. gibi.

Bu ses olayı için Ramstedt şöyle der: "Ausser dem alten *j- laut, hat man einen in mehreren dialekten vorhandenen sekundären, sozusagen 'flüchtigen' i- laut zu bemerken, der oft mit j- zusammengefallen ist. Dieses i- tritt am häufigsten vor engen und vor vorderen vokalen auf und ist wohl ein in gewissen sandhi-stellungen oder als hiatustilger entstandener laut. Es gehört als solcher keiner bestimmten zeit an, lässt sich schon in den ältesten türkischen dialekten entdecken und hat wenn von alter zeit stammend, dieselbe entwicklung wie j- durchgemacht. Aber er kommt auch hier und da, in dem einen oder anderen dialekt und in sehr verschiedenem umfang wieder auf. Falls ganz jung, ist er in solchen dialekten, wo j- schon einen anderen laut gegeben, von diesem leicht zu unterscheiden."¹

Görüldüğü gibi, Ramstedt önsesteki türeme y- sesini belirli *sandhi* durumlarında ortaya çıkan bir *hiatustilger*, yani boşlukdoldurucu bir ses olarak açıklamaya çalışmıştır. Türk dillerinde birincil uzun ünlülerin var olduğunu bilmediğinden, Ramstedt bu uzun ünlüler ile önseste türeyen y- sesi arasında bir ilgi ve ilişki olduğunu elbette göremezdi. Bu ilgi ve ilişkiyi ilk kez gören ve Çuvaşça *yat* 'ad, isim' ve *yus* 'kakım' gibi örneklerde görülen önses y- için daha inandırıcı açıklamalarda bulunan Ligeti olmuştur. Ligeti, Ana Türkçedeki birincil ünlülerin Çuvaşçada ya /ja/, /jã/ vb. gibi yükselen ikiz ünlülere ya da /oj/, /uj/ vb. gibi alçalan ikiz ünlülere geliştiğini tasarladı. Ligeti'ye göre, önses durumundaki uzun bir ünlü /ja/,

¹ Ramstedt, G. R., "Der j- laut und damit zusammenhängende fragen", *KSz* 16: 66-84.

/jâ/ vb. türünde yükselen bir ikiz ünlüye gelişince, ikiz ünlünün ilk ögesi kolayca ünsüz bir foneme, yani /y/ fonemine dönüşebilir. Böylece, Çuvaşça *yat* 'ad, isim' < *iat < *ât ve *yus* 'kakım' < *ias < *âs'tır.²

Son yıllarda Doerfer Halaçça önses *h-* ile ilgili bir araştırmasında Türk dillerinde *y-* öntüremesi olayı ile ilgili olarak değişik bir kuram ortaya atmıştır. Halaççada (ve Ana Türkçede!) **hi-*, **hi-* ve **hü-* ile başlayan sözcüklerin Genel Türkçe karşılıklarında bazan $\emptyset$ - bazan da *y-* bulunduğu (örn. Uyg. *ıgla-* ~ *yıgla-* = Hal. *hiğla-* 'ağlamak', *üt* ~ *yüt* = Hal. *hi't* 'delik', vb.) gerçeğinden hareket eden Doerfer, bu gibi GT örneklerdeki *y-* sesinin türeme olmayıp kaybolan eski ve birincil *h-* sesinin bir izi ya da kalıntısı olduğunu ileri sürmüştür.³

Hemen belirtelim ki *y-* öntüremesi olayında ünlü uzunluğunu hesaba katmayan ve Çuvaşçadaki durumu dikkate almayan bu görüşe katılmak güçtür. Halaççada ünlü (uzun ünlü) ile başlayan bazı sözcüklerin Türk dillerindeki karşılıklarında türeme bir *y-* sesi ya da bundan gelişmiş başka bir ses (c, j, ç, s, ś) bulunmaktadır. Örneğin, Genel Türkçe *ağız* sözcüğünün Halaççası *āğız*, Çuvaşçası ise öndamaksıl /s/ ile *šivar* biçimindedir. Bu Çuvaşça biçim, hiç kuşkusuz, daha eski bir *yağır biçimine gider ki bu da Uygurca (Br.) *āgiz*, Mişer Tatarcası *āwiz* ve Halaçça *āğız* biçimlerine denk gelir. O halde Eski Çuvaşçada bu sözcükte *y-* öntüremesi olmuştur ve bunun nedeni de /a/ ünlüsünün uzunluğudur. Yine GT *ât*, Halaçça *āt* 'ad' sözcüğünün Çuvaşçadaki biçimi de, bilindiği gibi, *yat*'tır. Bu Çuvaşça veri de bu dilde daha yakın zamanlarda, yani *y-* > *ś-* değişmesi olup bittikten sonra, ikinci bir *y-* öntüremesi olayının meydana geldiğini açıkça göstermektedir.

Ana Türkçedeki birincil uzun ünlülerin Halaççada sistemli olarak korunduğunu da söyleyemeyiz. Ana Türkçede uzun ünlülü olması gereken bazı sözcüklerin Halaçça karşılıkları kısa ünlülüdür. Örneğin, Uygurca *u* [i:] 'ağaçlık, orman' ve bundan türeme *ıgaç*, MK vb. *yıgaç* 'ağaç' ile Çuv. *yivš* biçimleri bu sözcükteki /i/ ünlüsünün aslında, Ana Türkçede, uzun olduğunun açık kanıtlarıdır. Sözcüğün Halaççası ise birincil ünlü uzunluğunu yansıtmaz (*hağaç*). Bunun gibi, yansıma kökenli Uyg. *ıgla-* ~ *yıgla-* 'ağlamak' (< **iğıla-*) eyleminin ilk ünlüsü de aslında uzun olmalıdır (krş. Trkm. *āği* 'ağlama', *āgla-* < **āğıla-*). Halaççada ise yalnızca kısa ünlülü *hiğla-*, *hiğla-* biçimini buluyoruz. Bütün bu veriler Türk dillerinde hemen her dönemde önsese bir *y-* türemesi olduğunu, bunun da önses *h-*'den değil, fakat, Ligeti'nin vaktiyle çok doğru olarak belirtmiş olduğu gibi, ünlü uzunluğundan kaynaklandığını açıkça göstermektedir.

² Ligeti, L. "Les voyelles longue en turc", *JA* 1938, 177-204

³ Doerfer, Gerhard, "Materialien zu türk. *h-* (I)", *UAJb. Neue Folge* 1 (1981), 93-141.

Kısaca yinelemek gerekirse, Ligeti'nin uzun ünlülerin ikizleşmesi kuramı Çuvaşçada ve öbür Türk dillerinde önseste y- türemesi olayını öbür iki kuramdan çok daha iyi açıklar.⁴

I. Ana Çuvaşçada y- Öntüremesi

Elimizdeki Çuvaşça ve Türkçe veriler önseste y- türemesinin önce Ana Çuvaşçada meydana geldiğini göstermektedir. Gerçekten de bugün Çuvaşçada başında öndamaklısı /ś/ (< *y-) fonemi bulunan ve Genel Türkçede birincil uzun ünlü ile başlayan sözcüklere denk gelen benim saptayabildiğim yedi sözcük vardır. Öyle görünüyor ki bu sözcüklerdeki önses uzun ünlüler Ana Çuvaşçada ya da Ana Bulgarcada önce yükselen ikiz ünlülere gelişmiş, daha sonra da bu ikiz ünlülerin ilk ögesi /y/ sesine dönüşmüştür.

1. Çuv. *śunat* 'kanat' < *yanat < *janat < *(k)ānat = AT *kānat 'kanat'; krş. Trkm. *gānat* ay., S.Uyg.(Mal.) *kanat*, *kıynat* < *kīnat < *kānat

2. Çuv. *śivar* 'ağız' < *yowar < *yawur < *jawır < *āgır = AT *āgız 'ağız'; krş. Uyg. (Br.) *āgz-i*, Hal. *āgız*, Miş. (Böht. 145) *āwız* ay.

3. Çuv. *śinñh* 'un' < *yunuk < *junuk < **ün+uk* = AT *hün 'un'; krş. MK, Trkm. *ün* ay., Hal. *hün* ay.

4. Çuv. *śivir-* 'uyumak' < **yiwur-* < **yuwir-* < **yuwri-* < **juwdi-* < **üdi-* = AT *üdi-* 'uyumak'; krş. Uyg. *udi-*, *uudi-*, Uyg. *u*, *uu* 'uyku', MK, Yak., Hal. *ü* ay.

5. Çuv. *śırma* 'dar ve derin kayalık çukur, ırmak' < *yırmağ < *irmağ = AT *irmağ ay.; krş. AH, IM, Bulg. *irmağ* 'çay, ırmak', Trk. *ırmak* ay., Uzb. *irmâğ* 'çay, ırmak', Hou. *yırmağ* ay., Tat., Bşk. *yırmağ* 'hendek, oluk, su yolu, akar suyun aşındırdığı kanal', Bşk. *yırganak* 'dar ve derin kayalık çukur', Nog. *yıranak* ay., Kırg. *cıra* 'sel çukuru, dere', Kzk. *jıra* ay. < *yıra < *yır-a, MK, Tat. vb. *yır-* 'yarmak, oymak, aşındırmak', Uzb. *yir-* ay., Kırg. *cır-* ay., YUyg. *jir-* ay. < **ir-*, Yak. *ir-* ay. < AT **ir-* ~ **ār-*, Yak. *irāh* 'parmaklar arasındaki aralık', Trkm. *ārık* 'hendek, ark, kanal'.

⁴ Doerfer, Eski Türkçe *yaşuq* 'ışık' sözcüğünün *ışıq* (nece?) ile *yaruq* sözcüklerinin birbirine karıştırılması (*contamination*) olarak ortaya çıktığını sanıyor (s. 113). Bu görüş kabul edilemez. ET *yaşın* 'şimşek' sözcüğünden de anlaşılacağı gibi, bunun türediği eylem MK'daki *yaşu-* değil, daha eski **yaşı-* olmak gerekir. Karıştırılma olayı **yaşı-* eyleminin onun eşanlamlısı *yaru-* ile birlikte kullanılması sonucu önce bu eylemde meydana gelmiş olmalıdır, i.e. Uyg. *yaru-* *yaşu-* < *yaru *yaşı-*. Uygur metinlerindeki *yaruq* ile birlikte kullanılan *yaşuq* biçimine karşı Kutadgu Bilig'de düz ünlülü *yaşık* 'güneş' biçimi vardır. Bu veriler karşısında Halaçça *ışıq* sözcüğünün komşu dil Azeriden bir alıntı olduğunu kabul etmek gerekir.

6. Çuv. *şirta* 'delik, göz', *yıp şirti* 'iğne deliği' < *yurtağ < < *iurtağ < **ürt+ak* = AT *ürt ay.; krş. MK *urt* 'iğne deliği' < *ürt, Trk. *yurdu* ay. < *yurd+u* (+u 3. kişi iyelik eki), Mac. *yurdu* ay. < Osm.

7. Çuv. *şam* 'şifalı ot, ilaç' (eşanlamlı *im şam* ikilemesinde) < *yäm < *äm; krş. Uyg. *ot äm*, *ot yäm* 'şifalı otlar', SUyg. *yem* 'ilaç' < *äm

II. Eski Türkçede y- Öntüremesi

A. Orhon Türkçesi:

Orhon yazıtlarında yalnızca iki y- türemesi örneği olduğu söylenebilir. Bu örneklerden birincisi aynı zamanda kök hecede a ~ ı nöbetleşmesi de gösterir. İkinci örnek ise önses ünlüsü aslında uzun olmakla birlikte *sandhi* durumunda meydana gelmiş gibi görünmektedir.

1. Orh. *yılpağut* (BK D 31) = *alpağu* (KT K 7) 'yiğit savaşçılar' < *ılpağut < AT *älpağut; krş. Trk. *alp* (öndamaksıl /l/ ile) 'yiğit savaşçı'⁵ (= Mo. *albagud* 'hükümet görevlileri, memurlar')

2. Orh. *yıd-* 'göndermek' (T 34: *ança yıd-*) ~ *ıd-* ay. < AT **ıd-*; krş. Yak. *üt-* ay. < **ıd-*, Çuv. *yar-* ay. < **ıd-*⁶

B. Uygurca:

Uygurcada y- türemesi örnekleri daha çoktur.

yı- < **ı-*

3. Uyg. *yıçan-* 'sakinmek, çekinmek, korkmak' ~ *ıçan-* < AT **ıça-n-*; krş. MK *yaçan-* 'çekinmek, korkmak, utanmak', EAT *yacan-* 'utanmak, sıkılmak' < **yāçan-* < **yıçan-* < **ıçan-* < *ıça-n-* (= Mo. *ıçe-* 'utanmak, mahcup olmak' < **ıçä-*)

4. Uyg. (Man. III) *yığı* 'ağlama, hıçkırma', Doğu T. *yığı* ay. < *ığı (yansıma), *yığıt sığıt* ikilemesindeki *yığıt* (Suv. 5.1) ay., *yığla-* ~ *ığla-* 'ağlamak', Doğu T. *yığla-* ay. < AT **ığıla-*; krş. Uyg. (Suv. 624.10 vd.)

⁵ Bilge Kağan yazıtındaki *yılpağut* biçimi şaşırtıcı değildir. İlk hecede a ~ ı nöbetleşmesine gerek Türk dilleri içinde gerekse Türkçe-Moğolca denkliklerde sıkça rastlanır: Genel Türkçe *yār* 'yar, uçurum' ~ Yak. *sır* ay. < *yır, Trk. *sāz* 'sarı' = Mo. *sira* ay. vb. gibi.

⁶ Doerfer Tunyukuk yazıtında (a)nça yıdm(i)ş 'şöyle (mesaj) göndermiş' söz öbeğindeki *yıdmış* eyleminin yanlış olabileceği, bunun ay(u)- *ıdmış* ya da -t- yerine -d- ile *ayıdmış* 'liess sagen' (söyletmiş) olabileceği görüşünü ileri sürüyor (s. 117). Bu öneriler kabul edilemez; çünkü öbek *ayu ıdmış* olsaydı /u/ ünlüsünün yazılması gerekirdi. *Ayıtmış* yerine *ayıdmış* yazılmış olabileceği tezine gelince, bu da olası değildir; çünkü ettirgenlik eki -t- yazıtlarda daima T harfi ile yazılır. Ayrıca, *ayıt-* eylemi 'sormak' demektir. Oysa burada sözkonusu olan 'sormak' değil, 'haber ya da mesaj' göndermek'tir.

ağıla- 'ağlamak', Az. *ağı* 'ağıt', Trkm. *āgı* ay., Trk. *ağıt* 'yas, matem' < *āgıt, Trkm. *āgla-* 'ağlamak' < **āgıla-* (ET*āgı ~ *ṭgı yansımasından)

5. Uyg. (Erdal 601) *yınan-* ~ *inan-* 'inanmak' < **īnan-*; krş. Orh. (Kül Tegin B 2) *inānçu* (ünvan) < *īnançu, *ināl* 'veliaht, veliaht prens', OT (TMEN IV, Nr.1900) *ināl*, *yināl* ay. < *īnal, Az. *Eynallu* (boy adı) < *iyınallu < **īnal+*, Trk. vb. *inan-* < **īnan-*

6. Uyg. *yır* ~ *ır* 'şarkı, türkü, müzik' < AT *īr, *yırla-* ~ *ırla-* 'şarkı, türkü söylemek' < ? AT **īrla-*; krş. MK *yır* ~ *ır* 'şarkı, türkü', *yırla-* 'şarkı söylemek' (= Mo. *iragu* 'melodik ses, kulağa hoş gelen ses; uyum, ahenk; uyumlu, melodik', Halha *yarū* ay. < *iraḡu)

7. Uyg. *ırgan-* 'sarsılmak, sallanmak', *yırgal-* ed. ç. < ? **īrga-l-*

yi- < **ī-*

8. Uyg. *yil-* ~ *il-* 'ilmek, iliştmek, bağlamak', *yilin-* ~ *ilin-* (edilgen çatı) < AT **īl-*; krş. Yak., Trkm. *īl-* ay.

9. Uyg. *yiriḡ* ~ *iriḡ* 'irin, cerahat' < AT *īriḡ; krş. Özb. (Ürgenç) *īriḡ*, Tuv., Hak., Trkm. *iriḡ* ay., Yak. *iriḡä* ay., Hal. *yirin*, YUyg. *jiriḡ* 'irin', *jiriḡlä-* 'irin toplamak' (bk. *yirü-* ~ *irü-*, *iri-*)

10. Uyg. *yirü-* ~ *irü-*, *iri-* 'çürümek, bozulmak', MK *iri-* ay. < AT **īrū-* ~ **īri-*; krş. Tuv., Hak. *iri-* ay., Hak. *irik* 'çürük', *irikte-* 'çürümek' (bk. *yiriḡ* ~ *iriḡ*)

yü- < **ū-*

11. Uyg. *yügmäk* 'yığın' ~ *üg-* 'yığmak, toplamak' < ? **hūḡ-*; krş. Uyg. (Br.) *ügüm*, *hüküm* 'yığın', MK (II 243) *yüg-* 'toplamak, biriktirmek', Kzk. *üymek* 'yığın', Kırg. *üymök* ay., Trkm. *üvmek* ay. < *ügmäk, Yak. *sümäh* 'demet, deste, yığın, küme' < *yügmäk

12. Uyg. *yün-* ~ *ün-* 'çıkmaq, yükselmek', < AT **hūn-*; krş. MK *ün-* 'yukarı sıçramak, zıplamak', Yak. *ün-* ay., Trkm. *ōn-* ay., Hal. *hin-* 'çıkmaq', fakat *hī-* 'çıkarmak, dışarı çıkarmak' < **ū-*

13. Uyg. *yür-* ~ *ür-* 'üfürmek, üfleme, şişirmek', *ürül-*, *yürül-* 'üfürülmek' < **hūr-*; krş. MK *ür-*, Çağ. *ür-*, *hür-*, EAT *ür-*, *üvür-*, Trk., Az. *üfür-*

14. Uyg. *yürün* ~ *ürün* 'beyaz', *yürünär-* ~ *ürünär-* 'beyazlaşmak' < AT*hūrün; krş. MK *yürün* ay., Yak. *ürün* ay., Hal. *hirin* ay. (= Mo. *ür* 'tan, şafak', fakat Hal *ūr* ay.)

15. Uyg. (BT 8) *yüt* 'delik' ~ *üt* < *hūt; krş. MK *ūt*, (Oğuz) *ūd* ay., Yak. *ūt* ay., Hal. *hūt* ay. < AT *hūt (= Mo. *ütügün* 'vulva', OMo. *hütügün* ay.)

16. Uyg. *yüşä-* ~ *üşä-* 'sıyırmak, kazımak' < ?**üşä-*; krş. MK *üşän*, *yüşän* 'pürüzsüz, düz, cilalı, perdahlı', Tuv. *üjek* ay. < **üşä-*

yä- < **ā-*

17. Uyg. *yäm* ~ *äm* 'şifalı otlar, ilaç', *ot äm*, *ot yäm* ay. < *ām; krş. Çuv. *šam* ay. (*im šam* ikilemesinde), SUyg. *yem* 'ilaç' (bk. I 7)

ye- < **ē-*

18. Uyg. *yedär-* ~ *edär-* 'takip etmek, izlemek' < ?**ēdär-*; krş. Kzk. vb. *iyer-*, Tuv. *ädär-* ay., Hak. *izer-t-* (et. ç.)

19. Uyg. *yer-* ~ *er-* 'yermek, kötölemek, iğrenmek', *yer- münä-* 'eleştirmek, hatalı bulmak', *yer- yarsı-* 'nefret etmek, iğrenmek, tiksinmek' < **ēr-*; krş. Uyg. *erinçülüğ*, *yerinçülüğ* 'günahkar', MK, QB *erinçig* 'menfur, iğrenç' < Uyg. *erin-* 'sefil olmak, acınacak durumda olmak', *erinçkä-* 'acımak, merhamet duymak'

20. Uyg. *yerin-* ~ *erin-* 'üşenmek, tembellik etmek, ihmal etmek' < **ērin-*; krş. Trk. vb. *erin-* 'üşenmek, tembellik etmek' Trkm. *ir-* 'üşenmek, bıkmak, usanmak' < **ēr-*

III. Orta Türkçede *y-* Öntüremesi

Orta Türkçe kaynaklarda *y-* öntüremesi olayı örneklerine daha çok rastlıyoruz.

ya- < *ā

1. Tuhf. *yalda-* 'aldatmak', MK *āl* 'hile', *alda-* 'aldatmak' < AT **ālda-*; krş Trkm. *ālda-* ay.

ye- < **ē-*

2. Hou. *yegä* 'eğē' < *ēkäg, İM *yegälä-* 'eğelemek' < AT **ēkäg-lä-*; krş. Uyg. (Br.) *ige-* 'eğelemek', Trkm. *ige* 'eğē', Trk. *eğē* ay., Az. *äyä* ay., Kzk. *yegew* ay., Tuv. *egē* ay., Yak. *igī* ay. < AT *ēkäg

3. Hou. *yeki* '2' < AT *ēki; krş. Orh. *eki* '2', MK *iki*, *ikki* ay. < *iki, CC *eki*, *ekki* < *ēki, Özb.(Kıpç.) *yeki*, Trk., Az., Trkm. *iki* < *ikki < *ēki, Tuv. *iyi* ay. < *iki, Yak. *ikki* ay., Hal. *äkki* ay. < *ēki = Çuv. *ikki* ay. < *ēki

4. Hou., Bulg. *yekindü* 'ikindi, ikindi namazı' < AT *ēkinti; krş. MK *ikindi* 'ikinci', CC *ekindü* 'ikindi duası', Tuhf. *ikkindi* < *ēkinti

5. Hou. *yekiz*, *yikiz* 'ikiz' < AT *ēkiz; krş. MK *ikkiz* ay. < *ēkiz, CC *egiz* ay., Tat. (diy.) *yigis* ay., Az. *äkiz* ay. < *äkiz, Tuv. *iyis* ay. < *ēkiz = Çuv. *yikir* ay. < *ēkir

6. İM *yer-* 'ermek, erişmek, vasıl olmak' < AT **ēr-*; krş. Orh., Uyg. *er-*, EAT *är-*, *ir-* ay., Tob. *ier-* ay., Hal. *ier-* ay. < **ēr-*

yı- < **ī-*

7. MK *yıgaç* ~ *ıgaç* ‘ağaç’ < AT *hīgaç; krş. Orh. *ıgaç* [ı:gaç] ‘ağaç’, Uyg. *ı, u* [ı:] ‘orman, ağaçlık’, Muk. *yıgaç* ‘ağaç’, SUyg. *yıgaş, yığaş* ay., Tuv. *ıyaş* ay. < *ıgaç = Çuv. *yivış* ay. < *ıgaç, Hal. *hağaç* ay. < *hīgaç

8. KB (Herat nüshası) *yımga* ‘dağ keçisi’ < *ımga; krş. KB *ımgā* ‘dağ keçisi’, EAT *ıma, ima* ay., Alt. (Räsänen) *ımgā* ~ *yımgā* ay., Tuv. *çuıma* ay. < *yııma < *yımğa < *yımga < *ımga (= Mo. *ımgan, nımgan* ay., Hal. *yamā* ay.)

9. MK *yıra-* ‘uzaklaşmak’ < Uyg. *ıra-* ay. < AT **hīra-*, *yırak* ‘uzak’ < AT *hīrak; krş. Orh., Uyg. *ırak* ‘uzak’, Muk. *yıra-* ‘uzaklaşmak’, *yırak* ‘uzak’, Kzk. *jırak* ay., Kırg. *ırāk* ay., Yak. *ırāh* ay., Hal. *hırāk* ay.

10. MK *yıııg* ‘ip, örülmüş kayış bağ’, Uyg. *ıııg* id. < *ıııg; Uyg. *ııın* ‘saç örgüsü’ < *ııın, krş. Trkm. *ıı-* ‘(ip) bükme, (ip) sarmak’ < **ıı-* (bk. *yııım*)

11. MK *yııım* ‘soğukta baldırlara sarılan tozluk, dolak, getr’, İdr. *yııım, ııım* ‘bir tür şalvar’ < *ııım; krş. Hou. *ııım* ay., Baraba T. *ııım* ay., Trkm. *ıı-* ‘(ip) bükme, (ip) sarmak, dolamak’ (bk. *yıııg*)

yi- < **ī-*

12. MK *yık, ik* ‘iğ’ < AT *ik; krş. Doğu T. *yik* ‘iğ’, Trkm. *ik* ay., Trk. *iğ* ay., Az. *iy* ay. < *ik

13. MK *yin, yin, in* ‘in, vahşi hayvan deliği ya da yuvası’ < AT *hīn; krş. Yak. *in* ay., Trkm. *hīn* ay., Kırg. *iyin* ay. < *ıyn < *in, Hal. *hīn* ay. = Çuv. *yīnī* ay. < *in

14. Hou. *yüncük* ‘kemiğin ön kısmı’ < *yıncük < *inçük; krş. Trkm. *inçik* ‘baldır kemiği’ < *inçük

15. MK *yir-* ‘yirmek’, *yiril-*, *yiriş-*, *yirük* ‘yirik, çatlak, gedik’, *irük* ‘duvar ya da başka yerlerdeki yarık, çatlak’, Muk. *yiril-* ‘yirilmek’, Trk. vb. *yir-* ay., Tuv. *çir-* ay., Yak. *sir-* ay. < **yir-* < **ir-*; krş. MK *ir-* ‘yirik açmak’, *irük* ‘duvardaki yirik, yarık, çatlak, kertik’⁷

16. Ateb. *yiz* ‘iz’ < AT *iz; krş. Uyg. *iz*, MK *iz*, Trkm. *iz*, Kmk. *hiz*, *hız*, Kar. T. *yiz, yız* ‘iz; yol’, SUyg. *is, yiz, yez* ay. < *iz = Çuv. *yir* ‘iz’ < *ir

yo- < **ō-*

17. AH *yoz-* ‘yellenmek’ < **ios-* < AT **hōs-*; krş. MK *osur-* ay., Kırg. *osur-* ay., Trk. vb. *osur-*, Hal *hosar-* < AT **hōs-ur-*

⁷ Clauson MK’daki /y/li eylemleri kapalı /e/ ile *yer-* okuyor ki bence doğru değildir. Dankoff ve Kelly’nin MK’daki *irük* sözcüğünü *erük* biçiminde okumaları da Erdal’ca haklı olarak eleştirilmiştir (1991: 233).

yö- < *ō-

18. Bulg. *yördäk* 'ördek' < AT *hördäk; krş. MK *ördäk*, Trkm. *ördek*, Gag. *yördek*, SUyg. *yürdek* < *ördäk, YUyg. *ördäk*, *ödäk*, Doğu T. *ördäk*, *öydäk*, *hördäk*, Tat. *ürdäk*, Hal. *irdäk* < Az.), Kıpç. (Hou.) *äwräk*, Bşk. *öyräk*, Kzk. *üyrek*, Tuv. *ödürek* < Uyg. (Suv.) *ödiräk* < *öridäk < *hördäk

19. Hou. *yörümçäk* 'örümcek', Çağ. *yörümçi ay.* < **hör-* 'örmek'; krş. MK *örümçäk* 'örümcek', *ör-* 'örmek', İM *örümçik*, *örümçük* 'örümcek', Az. *hörümçäk ay.*, *hör-* 'örmek', Hal. *hiri-*, *hir-* 'örmek' < **hör-*

yu- < *ū-

20. Hou. *yuca* 'arka, sırt; her şeyin en yüksek kısmı, yüce', İM *yuca* 'yüce, yüksek' < *ūça; krş. MK *uça* 'arka, kış, sırt', CC, Çağ. *uça ay.*, Kırg. vb. *uça* 'kuyruk sokumu, kış, arka', YUyg. *uça* 'arka; omuz, sırt', SUyg. *uça*, *uca* 'kuyruk sokumu, kış, arka', EAT *uca ay.*, Az. *uca* 'yüce, yüksek' < *ūça (= Mo. *uğuça* 'kuyruk sokumu, kış, arka', Hal. *üts ay.*

21. Hou. *yuva* 'yuva', Trk., Az., Gag. *yuva*, Tar. *yuva* < *yuya < AT *ūya; krş. Uyg., MK vb. *uya*, Yak. *uya*, Doğu T. *uva ay.*, Tat., Bşk. *oya*, SUyg. *uya*, *oya* 'yumurta' < *ūya = Çuv. *yıva ay.* < *yuya < *ūya

yü- < *ū-

22. Tuhf. *yüläş-tür-* 'üleştirme, paylaşma' < AT **üläş-* 'üleşme, paylaşma'; krş. Uyg., MK vb. *üläş-* ay., Yak. *üllähin-* 'üleşme, paylaşma' < **ülä-ş-il-* = Çuv. *valeš-* 'üleşme' < **ülä-ç-* (iştah ç.)

IV. Çuvaşçada İkinci y- Öntüremesi

Çuvaşçadaki en eski *y- > ś- ses değişmesinden sonra bu dilde ilk örneği 1308 tarihli ikinci bir y- öntüremesi olayı meydana gelmiştir. Uzun ünlü önündeki bu ikinci y- türemesinin bugünkü Çuvaşçada pek çok örneği vardır. Bu örnekleri önlerinde /y/ sesinin türediği uzun ünlülere göre sınıflandırılmış olarak vereceğim.

Çuv. ya-, yu-, yü-, yı- < *ā-

1. Çuv. *yat* 'ad, isim' < *iat < *āt = AT *āt; krş. Yak., Trkm. *āt*, Hal. *aat*, Trk., Az., Gag. *ad* < *āt

2. Çuv. *yantĭ* 'hazır', (diy.) *yamut ay.* < *yamut < *ianut < *ānut = AT **ānu-* 'hazır olmak'; krş. Uyg. (Br.) *ānutul-* 'hazırlanma', Uyg., MK *anut-* 'hazırlamak', MK *anu-* 'hazır olmak', Uyg., MK *anuk* 'hazır'

3. Çuv. *yus* 'kakım' < *yas < *ias < *ās = AT *ās; krş. MK *ās*, *āz ay.*, Yak *ās* 'beyaz' < *āz < *ās, Yak. *āstny-* 'ağarmak, beyazlaşma' < **āz+sı-*, Kırg. *ars*, *aris* 'kakım' < *ās

4. Çuv. *yüş-* 'ekşimek, mayalanmak' << **yaçı-* < **jaçı-* < **hāçı-* = AT **hāçı-* ay., Trkm. *āca-* ay., Trk., Az. *acı-* ay.

5. Çuv. *yüşī* 'ekşi; aci' << *yaçığ < *jaçığ < *āçığ = AT *hāçığ ay., Trkm. *āci*, Trk., Az. *acı*, Hor. *haççı* ay., Hal. *hāçuğ* 'acı' < *hāçığ

6. Çuv. *yivir* 'ağır' < *yawır < *jağır < *āğır = AT *āğır; krş. Uyg. (Br.) *āgar* ay.

Çuv. *ya-*, *yu-*, *yi-*, *yi-*, *yi-* < **ī-*

7. Çuv. *yar-* 'göndermek' < **yır-* < **yıd-* < **īd-* = AT **īd-* ay.; krş. Orh. *yıd-* ay. (bk. I, 2), Yak. *ūr-* ay. < **īd-*

8. Çuv. *yarın-* 'sallanmak; yuvarlanmak' < **yıran-* < **irga-n-* = AT **irga-* 'sallamak, sarsmak'; krş. Uyg. *yırgal-* 'sarsılmak, sallanmak', MK *irga-* 'sarsmak, sallamak', EAT *ırgan-*, *ıran-* 'sallanmak', Trkm. *ıran-* ay., Kırg. vb. *irga-* 'sallamak', Trk. *ırgala-* ay.

9. Çuv. *yurī*, *yur* 'şarkı' < *yarı < *ır = AT *ır ay.; krş. Uyg., MK *ır*, *yır* < *ır, Yak. *ıria* ay. < *ırağ (= Mo. *ırağū* 'hoş ses, ahenkli ses, melodik ses, müzik', Hal *yarū* ay.)

10. Çuv. *yütī*, *yüt* 'köpek' < *ūt = AT *ūt ya da *ıyt ay.; krş. ET, Tuv., Yak. *ıt*, Alt., Kzk., Özb. (Harezmi) *ıyt* ay., Doğu T. *ışt* ay., SUyg. *ışt*, *eşt* ay.

11. Çuv. *yivış* 'ağaç' < *yığaç < *tğaç = AT *hığaç; krş. Orh. *ığaç*, Uyg. *ı*, *u* 'orman', *ığaç* 'ağaç', MK *yığaç* < *tğaç, Trk., Az., Trkm. *agaç*, Hal *hağaç*

12. Çuv. *yihir-* 'çağırarak, davet etmek' < **yıkır-* < *(*k*)*ıkir-* = AT **kıkir-*; krş. Trkm. *gıgir-* 'bağırarak, haykırmak, seslenmek', Tuv., Alt., Kzk. *kıygır-* ay., Kırg. *kıyır-* ay. < **kıkir-*

13. Çuv. *yis* 'is, duman, kömür gazı' (*yıs-pıs* ikilemesinde) < *yıs < *īs = AT *īs; krş. Trkm. *īs* 'koku', Kmk., Krç.-Blk. *ıyıs* ay. < *ıys < *īs, Tob., Bar. *yıs* ay., Bşk. *yış* ay., Az. *his* 'is, lamba isi' < *hīs, Yak. *īs* 'is, duman; kurum' < *īs, Kar.L. *ıy* 'koku', Tuv., Alt. *ıy* 'is, duman, Hak. *ıs* ay. < *īs (= Mo. *isü* 'is, kurum', Hal. *is* ay.)

14. Çuv. *yilim* 'su altında kalan alçak arazi, ova' < *yulum < *ilum = AT **il-* 'inmek, alçalmak'; krş. Kzk., Kırg. vb. *ıldıy* 'çukur, vadi, alçak arazi', MK *ıl-*, *ın-* (I 169; Kaşgarlı: /n/, /l/den değişmiştir), *ın-* ay., Trkm. *in-* ay.

15. Çuv. *yıran* 'sınır; sapan izi, evlek' < *yıran < *ıran = AT *ır 'sapan izi, evlek'; krş. Tat. *ızan* ay., Bşk. *ıdan* ay., Krç.-Blk. *ırcı* ay.; krş. Mo. *ıra-* 'iz açmak, iz bırakmak', *iraga* 'su yüzündeki iz ya da çizgiler', *irmeg* 'kıyı, kenar, sınır'

16. Çuv. *yır-* 'dişlerini göstermek, sırtıtmak' < **yır-* < **ır-* = AT **ır-* ay.; krş. Kırg. *ırcay-* ay., Hak. *ırsay-* ay. (< Mo. *ırcayi-* 'sırtıtmak')

17. Çuv. *yini* 'kın' < *yini < *yını << *(*k*)*in* = AT *kın; krş. MK *kın*, Trkm. *gın* ay.

18. Çuv. *yîner* 'eyer' < *yinär < *yıñır < *ıñır = AT *ıñır ; krş. CC *yıñırçağ* ay., Tat. *ıñırçak* ay., Bşk. *ıñırsak* ay., Kzk. *ıñırşak* ay., Yak. *ıñır*, *ıñır* ay.

19. Çuv. *yîrih* 'öc alıcı kötü ruh' < *yirik < *yırık < *ıduk = AT *ıduk 'kutsal, tanrıca gönderilmiş' < **ıd-* 'göndermek', Çuv. *yar-* ay. << **ıd-*, Orh. *ıd-*, *yıd-* ay.

Çuv. *yı-* < **ū-*

20. Çuv. *yîh* 'nesil, soy sop. boy, aşiret, aile' < *yuk < *ūk = AT *ūk*; krş. Alt. *uk* 'boy, aşiret; aile, soy sop', Tuv. *uk* 'soy sop, nesil, köken', Kırg. *ūk* 'çadırın ortadaki temel direği', Trkm *ūk* ay. (= Mo. *ug* 'temel, kök, esas')

21. Çuv. *yîva* 'yuva' < *yuwa < *yuya < *ūya = AT *ūya*; krş. MK vb. *uya*, Trk., Az. vb. *yuva*, Yak. *ūya*, *uya* ay.

Çuv. *ya-* < **ā-*

22. Çuv. *yal* 'halk; köy' < VB (XIV. yy.) *yāl* < *yäl < *jal < *āl = AT *äl 'halk'; krş. Volga Bulg. *yäl* 'boy, kabile', Trkm. *il* 'halk; ülke', Az. *el* ay. < *äl

23. Çuv. *yanah* 'çene' < *yänäk < *jänäk < *änäk = AT *änäk 'çene'; Uyg., MK vb. *änäk* 'çene', *än* 'yanak'

Çuv. *yı-* < **ē-*

24. Çuv. *yîkir* 'çift, çifte' < *yekir < *yikîr 'ekir < *ekir = AT *ekiz 'ikiz', 'çift'; krş. Hou. *yekiz*, *yikiz* ay. (= Mo. *ikire* ay. < Trk.)

Çuv. *yî-, yı-* < **ī-*

25. Çuv. *yîh* 'cilt hastalığı' < *yik < *ik* = AT *ig 'hastalık', MK *ig* ay., Trkm. *igli* 'hasta, hastalıklı'

26. Çuv. *yîli* 'ilic; düğüm' << *yilgük < *il-gük = AT *ilgük 'ilic', Muk. *ilgük*, *ilük* 'ilic, düğme deliği', YUyg., Özb., Az. *ilgäk*, Kzk., Nog. *ilgek*, Kmk., Krç.-Blk. *ilgik* ay., Trkm. *il-* 'ilmek, ilıştirmek, bağlamak', Trkm. *ilik* 'düğme' < *ilgük (bk. 27)

27. Çuv. *yîlmak* 'ilmek, ilmic; düğme' < *yilmäk < *il-mäk = AT *ilmäk; krş. SUyg. *yelmek* id., Trk. *ilmek*, *ilmik* 'düğüm', Az. *ilmäk* ay., Alt., Kzk. vb. *ilmek* 'çengel, kanca', Özb. *ilmäk* ay., YUyg. *ilmäk* ay., Tuv. *ilbek* 'çengel, olta iğnesi' < *ilmäk (bk. 26)

28. Çuv. *yîni* 'in, yuva' < *yin < *in = AT *hin; krş. MK *in*, *yin* ay., Kırg. *iyin* ay. < *iyin < *in, Yak. *in*, Trkm. *hin*, Az. *hin* ay.

29. Çuv. *yîr* 'iz, yol' < *yir < *ir = AT *iz*; krş. Trkm. *iz* < *iz, Kar.T *yiz*, *yiz*, SUyg. *yiz*, *yez* < *iz

30. Çuv. *yırana* 'üzengi' < *yırana < *yiränü < *iränü = AT *izänü; krş. Uyg. *izänülük* 'ayak tabanı', Hak., Alt.(Kumandı) *izeŋe* 'üzengi', Tuv. *ezeŋgi* ay., Bar. *izänğü* ay., Yak. *ihänä* ay. < *izänü, MK vb. *üzänü* 'üzengi'

Çuv. yi- < *ü-

31. Çuv. *yim* 'keten pantolon' < *yim < *yüm < *üm = AT *üm; krş. Uyg., MK *üm* 'şalvar, don', Hou., Osm. (EAT) *im* ay., SUyg. *yüm*, *yem* 'şalvar', Hal. *iem* ay. < *üm (= Mo. *ömüdün* < *ömü+dü*n Hal. *ömd* ay.)

Çuvaşçada y- öntüremesi bir de *yuh-* (= Genel Türkçe *ağ-*) eyleminde görülür. Ancak, Genel Türkçe *ak-* eylemindeki /a/ ünlüsü kısadır: Az. *ağ* 'ak' < *āk, fakat *ah-* 'akmak' < **ak-*, Trkm. *ak-* vb. Bu durumda Çuvaşça *yuh-* biçiminin *sandhi* durumunda y- türemesi ile meydana gelmiş olduğunu düşünmek gerekir, örn. **ırma(ğ)* *ağ-a-tur(ur)* > *yırma *yağ-a tu* > *yırma yuh-a-t'* 'ırmak akıyor'

V. Modern Türk Dil ve Lehçelerinde y- Öntüremesi

y- öntüremesi Orta Türkçe döneminden sonra da bazı Türk dil ve diyalektlerinde sürüp gitmiştir. Bu diller Sarı Uygurca, Özbekçenin Harezmi-Kıpçak diyalektleri, Doğu Türkçesi (Yeni Uygurca) diyalektleri, Azeri ve Baraba Tatarcasıdır.

Burada, Sarı Uygurcada pek çok görülen y- öntürmesinin, özellikle *yul-* < **öl-* 'ölmek', *yülür-* < **ölür-* 'öldürmek' vb. gibi örneklerle bakılarak, Gagauzcada olduğu gibi (örn. *yev* 'ev', *yet* 'et', *yısla-* 'ıslamak', *yısın-* 'ısınmak', *üve* ~ *yüve* 'üvey' vb.; alıntı sözcüklerde de: *yesir* 'esir', *yesap* 'hesap', *insan* ~ *yınsan*, *yıftıra* 'iftira', *yılaç* 'ilaç', *yömür* 'ömür', vb.), ünlü uzunluğu ile bir ilgisi olmadığı görüşü ileri sürülebilir. Bu savı ileri sürenlere ve süreceklerine hak vermemek elde değildir. Ne var ki bu gibi aykırı örnekler Sarı Uygurcada birincil uzun ünlülü ve y- öntüremeli örneklerle oranla çok daha az sayıdadır.

yä-, ye- < *ä-

1. Az. *yähär* 'eyer' < *yägär < *äyär < *ädär; krş. MK *ädär* 'eyer', Doğu T. (Rağ.) *ägär*, *igär*, Özb. *egär* ay.

2. Özb. (Kıpç.) *yälli* '50', Trk. vb. *elli* ay. < *älig

3. SUyg. *yer* 'erkek, adam' < *här; krş. Uyg. (Br.) *härä* ay., Hal. *här* ay., Trkm. *är* ay., Az. *är* 'koca, zevç' (= Mo. *ere* 'erkek, koca')

4. Özb. (Kıpç.) *yäs* 'hatıra, hatır, bellek' < *äs; krş. ET (Yen.) *ēsnä-* 'hatırlamak', Trkm. *äsle-* 'hatırını saymak, hürmet etmek'

5. Özb. (Buhara) *yetik*, *ötik* 'çizme' < *ätük; krş. Trkm. *ädik* ay. < *ätük

ye-, yi- < *ē-

6. Az. *yiyä* 'sahip, efendi' < *iyä < *ēdi; krş. Hal. *eydi* ay. < *ēdi, Yak. *iççi* ay. < *iççi < *itti < *idi, Doğu T. (LC) *igä*, *ägä* ay. (= Mo. *ecen* ay. < *ecin < *ēdin)

7. SUyg. *yet-, et-* 'etmek, yapmak' < **ēt-*; krş. Trk. *ed-er*, Trkm. *ed-il-* < **ēt-*

8. Özb. (Kıpç.) *yen* 'en, genişlik' < *ēn; krş. MK *ēn*, Trkm. *in*, Az. *en* ay. < *ēn

9. Özb. (Kıpç.) *yertä* 'erken, erkenden' < **ēr+tä*, *yertän* 'yarın' < **ēr+tän*; krş. Trkm. *ir* 'erken', Az. *er* ay.

10. Özb. (Buhara) *yikäyi*, *ikkäyi* 'her ikisi' < *ikägü (bk. III 3, 4, 5)

yt-, yi-, ye- < *ī-

11. SUyg. *yelmek* 'ilmek' < *ilmäk; bk. IV 27

12. SUyg. *yırında-* 'irin toplamak', YUyg. *jiriñlä-* a. < **iriñlä-*; bk. II 9

13. SUyg. *yiz*, *yez* 'iz', *yızda-* 'izlemek, takip etmek' < *iz; krş. Trkm. *iz* 'iz' < *iz = Çuv. *yır* ay. < *ir

yt- < *it ya da *iyt

14. YUyg. (Hami) *yit*, *it* 'köpek', YUyg. (yazı dili) *işt* ay., Doğu T. (LC) *it* ay., Alt., Kzk. *iyt* ay., Çuv. *yit*, *yit* ay. < *it

yo-, yu- < *ō-

15. SUyg. *yuçag* 'boy, nesil, aile; küçük yerleşim merkezi' < *hōçak < *hōtçak 'ocak'; krş. Uyg. *otçuk*, *oçuk*, *oçok* 'ocak' < *hōtçuk, MK *oçak* ay., Az. *ocag*, Trk. *ocak*, Trkm. *očak* ay., Hal. *hūçak* < *hōçak < *hōtçak

16. SUyg. *yo-*, *yöz-*, *yuz-* 'aşmak, geçmek' < **ōz-*; krş. Uyg. *oz-*, *ooz-* [o:z-] 'kurtulmak, geçmek' (= Mo. *orgo-* 'kaçmak' < **or-ga-*)

yö-, yu-, yü- < *ō-

17. Doğu T. *yöl*, *yül*, *höl* 'ıslak, nemli' < *höl; krş. MK *öl*, Trkm. *öl*, *höl*, Özb. (Buhara) *höl* ay., Hor. T. *hēel* ay., Hal. *hīel* ay. < *höl

18. SUyg. *yür* 'yüksek yer', *yurı* 'yüksek; güney', *yöri* 'yukarı, yukarıya' < *örü, *yörlä-* / *örlä-* 'ayağa kalkmak, kalkmak' < **ör-* 'yükselmek, kalkmak', EAT *örü* 'yukarı', *örü tur-* 'ayağa kalkmak'; Trkm. *ör-* ay., *öri* 'yayla, otlak', *ör tur-* 'ayağa kalkmak' < *örü tur-* (= Mo. *örgö-* 'yükseltmek, kaldırmak' < **ör-ge-*)

19. SUyg. *yürle-* 'örmek', *yürme* 'saç örgüsü' (sıklık çatısı) < **hör-* 'örmek'; krş. Trkm. *ör-* ay., Hal. *hiri-* ay. < **hōri-*

20. SUyg. *yöt* 'öd, safra kesesi' < *öt; krş. MK, Hou. *öt* ay., Trkm., Hak. *öt* ay., Trk., Az. *öd* ay. < *öt

21. SUyg. *yuğ*, *yug* 'övgü, methiye', *yuğ ti-* 'övmek' < **ōg-*; krş. Uyg. *ög-*, *öğü-* 'övmek' < **ōg-*

22. SUyg. *yuzuk*, *yüzük* 'kurban, adak' < *ūzük < *īduk; krş. Orh. *iduk* 'kutsal', *yıd-* 'göndermek', ET *iduk* 'kutsal', Yak. *ıtk* ay. < *īduk, Yak. *ıt-* ay. = Çuv. *yırh* 'kötü ruh' << *īduk, Çuv. *yar-* ay. << **īd-* (bk. IV 8)

23. Bar. *yüzök* 'ağaç özü' < *ōzäk; krş. Mk. *ōz* 'ağaç özü', Yak. *üös* ay., Hal. *īez* ay. < *ōz = Çuv. *var* ay. << *ōr (= Mo. *örü*, *öri* 'iç; kalp, karın', Hal. *ör* ay.)

24. SUyg. *yuglen-* 'iyice düşünmek' < **ōglän-*; krş. MK *ōg* 'düşünce, akıl', *ō-* 'düşünmek'

yü-, *ye-* < **ū-*

25. SUyg. *yüm*, *yem* 'şalvar, pantolon' < *yüm < *ūm = Çuv. *yim* 'keten pantolon' < *yüm < *ūm (bk. IV 31)

VI. Türk Dillerinde En Eski y- Öntüremesi

Türk dillerindeki en eski y- öntüremesinin İlk Türkçe (Pre-Turkic) döneminde, yani Ana Çuvaşça ya da Ana Bulgarca dönemi ile Ana Türkçe dönemlerinden de önceki dönemde meydana gelmiş olduğu anlaşılıyor.

Bu en eski dönem önses y- türemesi ancak karşılaştırmalı Altay dilbilimi verilerine göre saptanabilir. Altay dilleri kuramı doğru ise, şu Türkçe sözcüklerdeki önses y- ünsüzünün de türeme olduğu ileri sürülebilir: *yar*, *yarı* 'deri, zar', ET *yul-*, *yul-* 'yağmalamak', MK *yuñ* 'yün', MK *yüt-* 'yutmak', Orh. *yüg(g)ärü* 'yukarı' sözcüğünün kökü *yüg. Şimdi bu sözcüklerle ilgili Türkçe-Mongolca denklikleri görelim:

1. OT (El-İd.) *yarı* 'deri, tabaklanmamış ham deri', Trk. (SDD) *yarı* 'deri, meşin', Kırg. *cargak* 'ince deri, zar, tüyü alınmış hayvan derisi', Kzk. *jargak* 'deri giysi', Nog. *yargak* 'ham deri' < *yar+gak*, Alt.(Kumandı) *d'aru* 'ham deri' < *yariğ; MK *yarısa* 'yarasa' < *yarı+sa*, Trk. vb. *yarasa* ay., Çağ. *yarasa*, *yarasık* ay., Trkm. *yargānat*, Alt. *yarganat*, Kırg. *carkanat*, Kzk. *jarkanat*, Hak. *çarkanat* ay < *yar kānat, Yak. *sarī* 'geyik derisi; zar' < *yariğ, *sarī kınat* ay. < *yariğ kānat, MK (Çiğil) *yārsü* (*aya yārsü* 'yarasa' söz öbeğindeki) < *yarsgu < Bar. *yarıskı* ay., Tuv. *çaskı* ay. << *yarsgu

~ Çuv. *sara* 'çıplak, tüysüz', *sara serşi* 'yarasa' (harf. 'tüysüz serçe') < *särä (< Çeremisçe *tsärä*) < *yärä < *yara < *āra, *āri

~ Mo. *arasun*, *arisun* 'cilt, deri, post' < *ara+sun*, *ari+sun* < *āra, *āri; krş. Mo. *sarisun* 'ham deri, zar, cilt', *sarisun barbagay* 'yarasa'

2. Orh. *yulı-* ‘akın edip yağmalamak’, MK *yulı-* ay., *yulıt-* ‘akın ettirip yağmalatmak’, OT (Tefs.) *yulu-* ‘yolmak’, OT (Muk.) *yul-* ‘yolmak, koparmak’, Tuv., Hak. *çul-* ‘yolmak’, Kırg. *cul-* ‘yolmak, koparmak, zorla çekip almak’, Tat., Bşk. *yol-* ay., Özb. *yul-* ay., YUyg. *jul-* ay., Trkm. *yol-* ‘yolmak, koparmak; zorla çekip almak, kapmak’ < **ül-*

~ Çuv. *şıl-* ‘yolmak, koparmak’ < **yul-* < **ül-*

~ Mo. *uulga* ‘yağmalama, yağma etme; ani akın ya da baskın; ganimet’, Hal. *ülga* ay. < *ülü-ga, *uulgala-* ‘yağma etmek, yağmalamak, ganimet olarak almak; ani olarak akın etmek, baskın yapmak’

3. MK *yūŋ*, *yūŋ* ‘yün’, OT (Tuhf.) *yüvün* ay. < *yüyün < *yüyn < *yūŋ, Az. *yun*, Trk. vb. *yün*, Trkm. *yüŋ* < *yūŋ < *ūŋ

~ Çuv. *şım*, (Aşm.) *şın* ‘yün’ << *yūŋ < *ūŋ

~ Mo. *unggasu(n)*, OMo. (GT) *unghasu*, *nunghasun* ‘yün’, Hal. *ungas* ay. < **ūŋ+ga+sun*

4. MK *yūt-* ‘yutmak’, CC *yovut-* ay., Trkm. *yuwut-* ay., Az. *ud-* ay., Trk. *yudum* < *yütum < *yūt-um* < **üt-*

~ Çuv. *şıt-* ‘yutmak’ < **yut-* < **yūt-* < **üt-*

~ Mo. *oğuçi-*, *ouçi-* ‘yutmak, yudumlamak’, Hal. *oçi-* ay. < **oğutı-*

5. Orh. *yüg(g)ärü* ‘yukarı, yukarıya’ sözcüğündeki *yüg ‘tepe, üst, yüksek yer’, MK *yügsä-* ‘yüksek olmak, yükselmek’, Uyg., MK *yügsäk* ‘yüksek’, Trk. *yüksek*, Gag. *üsek* ay., *üsel-* ‘yükseltmek’, Trk. (SDD: Bozkır, Konya köyleri) *yüg* ‘tepe, hüyük’, (SDD: Gömele, Gediz-Kütahya) *yüğlen-* ‘yukarı çıkmak, yükselmek’, *yüğlük* ‘bir dağın en yüksek tepesine yakın olan tepe’, (SDD: Çakırca-Bursa) *yücek*, *yüvcek*, *yüğcek*, *üğücek* ‘ovalardaki az yüksek yerler, tepe’ < *yügçäk < *ügçäk

~ Çuv. *şül* ~ *şülü* ‘yükseklik, boy; üst, üzer, yukarı’ < *yügäl < *yüg+äl*, Çuv. *şı*, *şiy* ‘tepe, üst’ < *yig < *yüg < *üg

~ Mo. *ögsö-*, *ögse-* ‘yükselmek, yukarı çıkmak’, Hal. *ögsö-* ay. < **ögse-* < **ögse-*

KAYNAKÇA

ABDULLAYEV, F. A., “Urgänç şeväsining ba'zi bir fonetik hususiyätläri”

Ozbek dialektologiyasidän materiallar, I (Taşkent 1957), 299-311.

—, *Fonetika hörezmskiş govorov*, Taşkent 1967.

ATALAY, Besim, *Ettuhfet-üz-zekiyye fil-lûgat-it-türkiyye*, İstanbul 1945 (= Tuhf.)

AZİZBEKOV, H. E., *Azerbaycansko-russkiy slovar*, Baku 1955.

- BASKAKOV, N. A., *Ĥakassko-russkiy slovar'*, Moskva 1953.
 — (Yay.), *Turkmenko-russkiy slovar'*, Moskva 1968.
 —, *Dialekt kumandintsev (Kumandi-kiji)*, Moskva 1972.
 —, *Leksika sredneaziatskogo tefsira XII-XIII vv.*, Moskva 1963 (= Tefs.)
 BÖHTLINGK, Otto, *Über die Sprache der Jakuten*, I-II, St. Petersburg 1848-1851.
 CLAUSON, Sir Gerard, *An Etymological Dictionary of PreThirteenth-Century Turkish*, Oxford 1972.
 DOERFER, Gerhard, *Khalaj Materials*, Bloomington 1971.
 —, "Das Gagausische", *Fundamenta I* (Wiesbaden 1959), 260-272.
 —, "Materialien zu türk. h- I, *UAJb. Neue Folge* 1, 1981, 93-141; II, *UAJb. Neue Folge* 2, 1982, 138-168.
 — ve Semih Tezcan, *Wörterbuch des Chaladsch*, Budapest 1980.
 ERDAL, Marcel, *Old Turkic Word Formation: A Functional Approach to the Lexicon*, I-II, Wiesbaden 1991.
 GRØNBECH, K., *Komanisches Wörterbuch*, Kopenhagen 1942 (= CC)
 HAMZAYEV, M. A., *Türkmen diliniñ sözlügi*, Aşabat 1962.
 HOUTSMA, M. Th., *Ein türkisch-arabischer Glossar*, Leiden 1894 (= Hou.)
 JARRING, G., *An Eastern Turki-English Dialect Dictionary*, Lund 1964 (= Doğu T)
 KÜRENOV, S., "Demirgazık Kavkaz (Stavropol) türkmenleriniñ gepleşiginiñ kâbir fonetik ayrıntılıkları", *Trudı Inst. Yaz. i Lit.*, AN SSSR 1959, vip. 3, 154-177.
 LE COQ, A. von, "Das Lî Kitâbî", *KCsA*, I, 439-480 (= LC)
 LIGETI, L., "Les voyelles longues en turc", *JA* (April-June 1938), 177-204.
 MALOV, S. Ye., *Yazık joltıñ uygurov*, Alma-Ata 1957,
 MELIORANSKIY, P. M., *Arab-Filolog o turetskom yazıka*, St. Petersburg 1903 (= İM)
 NADELYAYEV, V. M. vb., *Drevnetyurkskiy slovar'*, Leningrad 1969.
 PAASONEN, H., *Çuvaş Sözlüğü*, İstanbul 1950.
 PEKARSKIY, E. K., *Slovar' yakutskogo yazıka*, I-III, Petrograd 1917-1930.
 RAMSTEDT, G. J., "Zur Frage nach der Stellung des Tschuwassischen", *JSFOu XXXVIII*: 1 (Helsinki 1922)
 RÄSÄNEN, Martti, *Versuch eines etymologischen Wörterbuch der Türk-sprachen*, Helsinki 1969.
 SLEPTSOV, P. A., *Yakutsko-russkiy slovar'*, Moskva 1972.
Söz Derleme Dergisi 3, TDK Yayınları, İstanbul 1947.
Tarama Sözlüğü: VI, TDK Yayınları, Ankara
 TEKİN, T., "Determination of Middle-Turkic Long Vowels through 'arūd'", *AOH*, XX, Fas. 2 (Budapest 1967), 151-170.
 —, *A Grammar of Orkhon Turkic*, Bloomington 1968.
 —, *Ana Türkçede Asli Uzun Ünlüler*, Ankara 1975.

- , “Ön Türkçede Ünsüz Yitimi”, *TDAY-B* 1977, 35-51.
- , “On the Uigur Term *yügmäk*”, *UAJb*, c. 12, 1993: 265-268.
- TENİŞEV, E. R., *Tuvinsko-russkiy slovar*, Moskva 1968.
- , *Stroy sarıg-yugurskogo yazıka*, Moskva 1976.
- TUMAŞEVA, D. G., *Könbatış seber tatarları tele*, Kazan 1961.
- YEGOROV, V. G., *Etimologiçeskiy slovar çuvaşskogo yazıka*, Çeboksarı 1954).
- YUDAHIN, K. K., “Nekotoriye osobennosti karabulakskogo govora”, *Ozbek dialektologiyasidän materiallar*, I (Taşkent 1957) 31-35.
- , *Kirgizsko-russkiy slovar*, Moskva 1965.
- YÜCE, Nuri, *Mukaddimetü'l-Edeb: Şuşter Nüşhası*, Ankara 1988 (= Muk.)